

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัย และอภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุที่ส่งผลต่อความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี โดยผู้วิจัยศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงผสมผสาน คือ ใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษาสาเหตุความล้มเหลวในเชิงลึกเพื่อนำไปสร้างแบบสอบถาม จากนั้นเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อหาสาเหตุความล้มเหลวของการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยการใช้การเก็บข้อมูลเชิงลึก (In-Depth Interview) และการใช้แบบสอบถามเพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์องค์ประกอบร่วม (Factor Analysis)

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ต่ำ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 24 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สูง และกลางผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ เป็นผู้ให้ข้อมูลรอง จำนวน 30 คน

ประชากรในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ คือ นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดของกรมสามัญศึกษาเดิม ภายในจังหวัดชลบุรี จำนวน 33 โรงเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ คือ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษอยู่ระหว่าง 0.00 ถึง 1.50 จำนวน 783 คน และ ผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนในสังกัดของกรมสามัญศึกษาเดิม ภายในจังหวัดชลบุรี จำนวน 33 โรงเรียน จำนวน 249 คน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำ จากโรงเรียน 33 โรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม จำนวน 322 คน และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาจากโรงเรียน 33 โรงเรียนซึ่งเป็นโรงเรียนในสังกัดกรมสามัญศึกษาเดิม จำนวน 155 คน ซึ่งได้มาจากการคำนวณจากตารางกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane, 1973) กำหนดความคาดเคลื่อนที่ระดับ .05 ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามจำนวนของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำของแต่ละโรงเรียนในสัดส่วนที่เป็นจริง (Proportion to Size)

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลดังนี้

1. การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์เชิงลึก ในการเก็บข้อมูล
2. การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเรื่องสาเหตุความล้มเหลวในการเรียน

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี มีจำนวน 2 ชุด คือ

2.1 แบบสอบถามเรื่องสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี สำหรับนักเรียน จำนวน 39 ข้อ

2.2 แบบสอบถามเรื่องสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี สำหรับครู จำนวน 29 ข้อ

ลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดย
ครอบคลุม องค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียน
การสอน และ ด้านสิ่งแวดล้อม แต่ละข้อคำถามถือเป็นตัวแปร 1 ตัวแปร แบบสอบถามนี้ได้ผ่าน
การตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหาพร้อมทั้งปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาจากผู้ทรงคุณวุฒิ
จำนวน 5 ท่าน

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้เดินทางไปสัมภาษณ์
ผู้ให้ข้อมูลเอง ส่วนการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ติดต่อขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อขอความร่วมมือจากโรงเรียนทั้ง 33 โรงเรียน และนำหนังสือราชการไปยื่น
ต่อผู้อำนวยการโรงเรียน พร้อมนัดวันเวลาในการไปรวบรวมข้อมูลและมอบแบบสอบถามให้แก่
กลุ่มตัวอย่างให้ตอบเป็นการล่วงหน้า ซึ่งผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามสำหรับนักเรียนคืนทั้งสิ้น
322 ชุด จากแบบสอบที่ส่งไป 322 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไป และ
แบบสอบถามสำหรับครูได้รับคืนทั้งสิ้น 155 ชุด จากแบบสอบที่ส่งไป 155 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100
ของแบบสอบถามที่ส่งไป

การวิเคราะห์ข้อมูลในการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ การวิเคราะห์ข้อมูลจะกระทำทันที
หลังจากการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลจากการถอดข้อความจากแถบบันทึกการสัมภาษณ์และ
การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม มาจัดทำแฟ้มข้อมูล (Establishing Field) ลงรหัสข้อมูล (Sorting and
Coding) เพื่อวิเคราะห์ประเด็นต่าง ๆ ต่อไป ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ ทำการวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป
SPSS Version 11.5 ตามความมุ่งหมายของการวิจัยที่ตั้งไว้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่
ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการวิเคราะห์องค์ประกอบร่วม
(Factor Analysis) โดยแสดงสถิติและบรรยายสิ่งที่เกิดขึ้น และทำการแปลผลนำเสนอเป็นตาราง
ประกอบคำบรรยายเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการตั้งเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ พบว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดชลบุรี แบ่ง ได้เป็น 4 ด้านดังนี้

1. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวผู้เรียน สรุปได้ดังนี้

1.1 การไม่เข้าร่วมกิจกรรมนอกชั้นเรียน

1.2 ไม่มีโอกาสการใช้ภาษากับเจ้าของภาษา

1.3 การไม่ทำการบ้าน

- การให้การบ้านเยอะ

- ทำการบ้านไม่ได้

- ไม่เข้าใจการบ้าน

- จี้เกียจ

1.4 ความกลัวการผิดพลาด

- กลัวผู้อื่นฟังไม่รู้เรื่อง

- กลัวพูดผิด

- ไม่กล้าพูด

- กลัวเพื่อนหัวเราะ

1.5 เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

- ไม่ชอบ

- เรียนยาก

- น่าเบื่อ

- ไม่รู้เรื่อง

- ไม่ใช่ภาษาแม่

1.6 การขาดความรู้พื้นฐาน

- ไม่ตั้งใจเรียน

- ขาดความพยายาม

- จี้เกียจ

- ให้ความสนใจวิชาอื่นมากกว่า

1.7 พื้นฐานความรู้เดิมภาษาอังกฤษไม่ดี

- เรียนไม่รู้เรื่องตั้งแต่เริ่มเรียนครั้งแรก

- โรงเรียนที่เรียนตั้งแต่ประถมไม่พร้อมในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

1.8 เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี

1.9 ขาดความคาดหวังในอนาคตของตนเอง

1.10 การไม่ได้ใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน

1.11 ความวิตกกังวล ความเครียด คือ

- จากการบ้านหรืองานที่ต้องส่ง
- จากผู้ปกครอง
- จากครู

1.12 ขาดความมั่นใจการใช้ภาษาอังกฤษ

1.13 ขาดความคาดหวังเกี่ยวกับตนเองในการเรียน

2. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวผู้สอน สรุปได้ดังนี้

2.1 พฤติกรรมการสอนของครู

- บังคับให้นักเรียนพูดภาษาอังกฤษ
- สอนน่าเบื่อ
- ไม่ตั้งใจสอน

2.2 บุคลิกภาพของครู

- คุ
- เครียด
- ใส่อารมณ์กับผู้เรียน

2.3 การไม่ใช่สื่อการสอน

2.4 ครูผู้สอนไม่ได้จบในวิชาเอกภาษาอังกฤษ

2.5 ภาระงานนอกเหนือการสอนมีมากเกินไป

2.6 ขาดเวลาในการเตรียมแผนการสอน

3. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน สรุปได้ดังนี้

3.1 ช่วงเวลาในการฝึกทักษะไม่เพียงพอ

- ในคาบเรียน
- นอกคาบเรียน

3.2 จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอในปัจจุบัน

3.3 ไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ

3.4 นโยบายของโรงเรียนในการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

4. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านสิ่งแวดล้อม สรุปได้ดังนี้

4.1 ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ

4.2 สื่อสารมวลชน คือ

- มีสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ
- มีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย
- มีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพดังที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ในบทที่ 4 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จากการทำการเก็บข้อมูลคุณภาพ ทำให้ทราบถึงสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี มีทั้งสิ้น 4 ด้าน คือ

1. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวผู้เรียน เกิดได้จากทั้งปัจจัยภายในและภายนอกของตัวผู้เรียน กล่าวคือ การไม่เข้าร่วมกิจกรรมนอกชั้นเรียน ไม่มีโอกาสการใช้ภาษากับเจ้าของภาษา การไม่ทำการบ้านของตัวผู้เรียน ความกลัวการผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษไม่ว่าจะเป็นการกลัวพูดภาษาอังกฤษแล้วผู้อื่นจะฟังไม่รู้เรื่อง การกลัวพูดผิด การไม่กล้าพูด หรือการกลัวเพื่อหัวเราะเมื่อพูดภาษาอังกฤษ เมื่อมีความกลัวในการพูดนั้นก็ทำให้ไม่ทราบถึงข้อบกพร่องและไม่มีการฝึกทักษะ เจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเนื่องมาจากการความรู้สึกลบของผู้เรียนในการเรียนภาษาอังกฤษว่าไม่ชอบ เรียนยาก น่าเบื่อ เรื่องไม่รู้เรื่อง การขาดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน พื้นฐานความรู้เดิมภาษาอังกฤษไม่ดี เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ดี ขาดความคาดหวังในอนาคตของตนเอง การไม่ได้ใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ความวิตกกังวลและความเครียดทั้งจากงานที่ได้รับมอบหมาย ผู้ปกครอง และครู ขาดความมั่นใจการใช้ภาษาอังกฤษ และ ขาดความคาดหวังเกี่ยวกับตนเองในการเรียน มีส่วนในการส่งผลต่อความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษทั้งสิ้น

2. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านตัวผู้สอน ผู้สอนมีส่วนในการนำความสำเร็จหรือล้มเหลวในการเรียนของนักเรียน ไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมการสอนในการบังคับให้นักเรียนตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษนั้นทำให้นักเรียนเกิดความเครียดรู้สึกกดดัน และไม่มีความสุขในการเรียนและเมื่อนักเรียนตอบไม่ได้ก็ตำหนิอย่างรุนแรงทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและตัวครูผู้สอนด้วย รวมทั้งการวิธีการสอนที่น่าเบื่อ ไม่ใช้สื่อการสอนก็ไม่สร้างความสนใจในการเรียนของผู้เรียนและการตั้งใจในสอนของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนรู้สึกไม่อยากเรียน บุคลิกภาพของครูผู้สอนที่ดู เครียด หรือใส่อารมณ์กับนักเรียนก็ส่งผลต่อความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษ นอกจากสาเหตุจากตัวผู้สอนแล้ว ภาระงานของครูผู้สอนทำให้ครูขาดการเตรียม

การสอน หรือปรับปรุงการสอนในการสอนครั้งต่อไป และการที่ครูไม่จบในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งมักจะเป็นครูในระดับ โรงเรียนประถมศึกษาทำให้ครูไม่มีความสามารถเพียงพอในการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนทำให้นักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิมที่ไม่ดี หรือเรื่องไม่รู้เรื่อง ไม่เข้าใจตั้งแต่เริ่มเรียน ซึ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุมีส่งผลต่อความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษ

3. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียน

การสอน จำนวนเวลาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในแต่ละสัปดาห์ไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน คือการเรียนประมาณ 2-3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งไม่เพียงพอต่อการเรียนการสอน และการฝึกทักษะภายในห้องเรียน การฝึกทักษะในห้องเรียนไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่ เนื่องจากนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ต้องเตรียมตัวเข้ามหาวิทยาลัย การฝึกทักษะทาง 4 ด้าน ไม่สามารถทำได้ทั้งใน ในการฝึกทักษะนอกชั้นเรียนขึ้นอยู่กับทางโรงเรียนและตัวนักเรียนเอง การฝึกทักษะของนักเรียนนอกชั้นเรียนกับทางโรงเรียนบ้างครั้งจากโรงเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมนอกชั้นเรียน แต่การฝึกทักษะนอกชั้นเรียนด้วยตัวของนักเรียนเองขึ้นอยู่กับความใส่ใจ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนของตัวผู้เรียน ซึ่งนักเรียนก็จะไม่ใส่ใจในการฝึกทักษะเอง

4. สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษด้านสิ่งแวดล้อม ชุมชนที่อยู่อาศัยส่วน

ให้ในชลบุรีนอกจากอำเภอที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวจะไม่มีชาวต่างประเทศ ซึ่งนักเรียนไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นสื่อการเรียนการสอน รายการวิทยุ รายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีน้อย ทำให้นักเรียนเข้าถึงสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษได้น้อย ไม่มีโอกาสในการฝึกทักษะ การเรียนภาษาอังกฤษที่จะประสบความสำเร็จนั้นมีความจำเป็นอย่างมากในการฝึกทักษะ

สรุปผลการวิจัยจากการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

1. ผลการวิเคราะห์สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า นักเรียนมีความคิดเห็นว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี มีลักษณะที่สำคัญ ของแต่ละด้านของตัวแปร ดังต่อไปนี้

ด้านผู้เรียน มีตัวแปรอยู่ในระดับน้อย 3 ตัวแปร ระดับมาก 3 ตัวแปร ส่วนตัวแปรตัวอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. การกลัวพูดผิด
2. ความกลัวในการสื่อสารกับผู้อื่นแล้วไม่เข้าใจ
3. การไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ

ด้านผู้สอน ตัวแปรอยู่ในระดับปานกลาง 2 ตัวแปร ส่วนตัวแปรตัวอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. ผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าเบื่อ
2. การถูกดำเนินเมื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้
3. ผู้สอนเคร่งเครียด

ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวแปรอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 2 ตัวแปร ตัวแปรที่สำคัญ โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย
2. มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย

ด้านสิ่งแวดล้อม ตัวแปรอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ตัวแปร ตัวแปรที่สำคัญ โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ
2. การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย
3. การมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย

2. ผลการวิเคราะห์สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษ ปรากฏว่า ครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษ มีความคิดเห็นว่า สาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี มีลักษณะที่สำคัญ ของแต่ละด้านของตัวแปร ดังต่อไปนี้

ด้านผู้เรียน มีตัวแปรอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ตัวแปร ระดับปานกลาง 3 ตัวแปร ส่วนตัวแปรตัวอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. นักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ
3. การไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ด้านผู้สอน มีตัวแปรอยู่ในระดับมาก 2 ตัวแปร ส่วนตัวแปรตัวอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ไม่ดี

2. ภาระงานนอกเหนือจากการสอนมีมากเกินไป
3. การไม่ใช่สื่อประกอบการเรียนการสอน

ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน มีตัวแปรอยู่ในระดับมาก 1 ตัวแปร ส่วนตัวแปรตัวอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลางตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อยเกินไป
2. มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย

3. นโยบายของโรงเรียนต่อการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ
ด้านสิ่งแวดล้อม มีตัวแปรอยู่ในระดับปานกลางทุกตัวแปร ตัวแปรที่สำคัญ 3 อันดับแรก
โดยเรียงลำดับ ดังนี้

1. การรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย
2. การมีสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ
3. การมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย

3. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน มี 8 องค์ประกอบ 33 ตัวแปร
มีค่าองค์ประกอบระหว่าง .529-.879 ประกอบด้วยองค์ประกอบเจตคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษ
และความคาดหวังในตัวเอง จำนวน 11 ตัวแปร องค์ประกอบเจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอนวิชา
ภาษาอังกฤษ จำนวน 6 ตัวแปร องค์ประกอบความกลัวการผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ จำนวน
4 ตัวแปร องค์ประกอบสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบการศึกษาทักษะ
จำนวน 2 ตัวแปร องค์ประกอบความวิตกกังวลและความเครียด จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบ
การใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน จำนวน 2 ตัวแปร องค์ประกอบความสนใจของนักเรียนและ
ปริมาณของการบ้าน จำนวน 2 ตัวแปร องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายสาเหตุความล้มเหลว
ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรีได้ร้อยละ 68.217

4. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน มี 6 องค์ประกอบ 17 ตัวแปร
มีค่าองค์ประกอบระหว่าง .490-.912 ประกอบด้วยองค์ประกอบพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ
และพื้นฐานความรู้เดิม จำนวน 5 ตัวแปร องค์ประกอบสิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน จำนวน 4 ตัวแปร
องค์ประกอบเจตคติต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและสื่อที่ใช้ จำนวน 3 ตัวแปร องค์ประกอบ
กิจกรรมการเรียนการสอนนอกชั้นเรียน จำนวน 2 ตัวแปร องค์ประกอบโอกาสในการใช้
ภาษาอังกฤษจำนวน 2 ตัวแปร องค์ประกอบจำนวนชั่วโมงในการสอน จำนวน 1 ตัวแปร
องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรีได้ร้อยละ 71.317

อภิปรายผล

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ได้คุณลักษณะที่เป็นสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ทางด้านผู้เรียน ที่สำคัญ
คือ การกลัวพูดผิด, ความกลัวในการสื่อสารกับผู้อื่นแล้วไม่เข้าใจ และ การไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ

ซึ่งเกิดจากความรู้สึกในตัวผู้เรียนเอง ความกลัวมาจากการประสบการณ์ในการพบเจอจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ในความกลัวที่เกิดจากการไม่กล้าสื่อสารหรือไม่กล้าพูด เนื่องจากการพูดในครั้งก่อนหรือในการสื่อสารในครั้งแรกนั้นเกิดความล้มเหลว หรือสื่อสารไม่ได้ ทำให้เกิดความกลัวในการสื่อสาร รวมทั้งไม่มั่นใจในการใช้ภาษาอีกด้วย เนื่องจากผู้เรียนติดขัดกับรูปแบบประโยค ไวยากรณ์ขาด ซึ่งสอดคล้องกับ รังสรรค์ โฉมยา (2548, หน้า 8) กล่าวว่า เด็กวัยรุ่นมีความกลัวเมื่อคิดว่าจะไม่ได้รับการยอมรับ ขก้อยจากสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความกังวลใจตามมาอันเนื่องจากความกลัวในเรื่องต่าง ๆ และ ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522, หน้า 74-78) กล่าวว่า นักเรียนไม่กล้าแสดงออก โดยเฉพาะการพูด เพราะไม่ได้ฝึกหัดในทักษะเหล่านี้มาก่อน เมื่อถึงเวลาต้องใช้ จึงไม่กล้า มีความอาย และขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

จากคำเฉลี่ย และคำความแปรปรวนของตัวแปร ผู้เรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ มีข้อสังเกตว่า ในกลุ่มตัวอย่างบางคนถึงแม้จะเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ แต่ก็มีความรู้สึกที่ชอบภาษาอังกฤษอยู่

ทางด้านผู้สอน ที่สำคัญคือ ผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าเบื่อ การถูกดำเนินเมื่อตอบคำถามเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ และ ผู้สอนเคร่งเครียด ในการสอนที่ดีของครูผู้สอนจะก่อให้เกิดเจตคติที่ดีตลอดจนช่วยสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียนอีกด้วย ในการที่ผู้สอนมีวิธีการสอนถ้าผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าเบื่อ ก็จะทำให้ให้นักเรียนเกิดความรู้สึกไม่อยากเรียนและอาจมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษอีกด้วย การที่ครูผู้สอนดำเนินผู้เรียนเมื่อผู้เรียนตอบคำถามที่เป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ จะก่อให้เกิดความเครียดและเจตคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอนและการเรียนภาษาอังกฤษ และครูผู้สอนเคร่งเครียด อาจทำให้เกิดสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนเกิดความตึงเครียด และผู้เรียนเกิดความเครียดได้ และมีความรู้สึกไม่อยากเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ จิตติกรานนท์ ศรีสุธรรม (2538, หน้า 19-20) ได้กล่าวถึงครูภาษาอังกฤษที่ดีไม่ควรมีลักษณะดุ หรือวางอำนาจมาก เพราะนักเรียนโดยทั่วไปมีความคิดอยู่แล้วว่า ตนเองถูกบังคับให้ตอบคำถามที่ถูกใจครูผู้สอนมากกว่าที่จะคิดค้นหาคำตอบที่มาจากความคิดของตน ถ้าครูผู้สอนดุหรือใช้อำนาจบังคับนักเรียนอีก นักเรียนก็ยังไม่กล้าแสดงออกเลย ครูผู้สอนควรที่ให้นักเรียนเห็นครูเป็นบุคคลธรรมดาและเห็นความผิดของนักเรียนเป็นเรื่องธรรมดา

ทางด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สำคัญคือ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย และมีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย การฝึกทักษะเป็นสิ่งที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษา ซึ่งจากเวลาในการฝึกทักษะน้อยทั้งในและนอกห้องเรียน ทำให้ทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ คือการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนไม่ดีเท่าที่ควร และจำนวนนักเรียนในห้องเรียนก็มีมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงเดือน แสงชัย (2533, หน้า 2-3) ได้กล่าวว่า นักเรียนโอกาส

ฝึกใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในชั่วโมงเรียนเท่านั้น ใช้เวลาเพียงหนึ่งชั่วโมงต่อวันเป็นอย่างมาก ยิ่งถ้าทางโรงเรียนใดมีนักเรียนจำนวนมากในแต่ละห้องเรียนแล้ว ผู้เรียนบางคนที่ไม่ค่อยสนใจอาจจะไม่เคยพูดภาษาอังกฤษเลยสักประโยคเดียวก็ได้ เมื่อผู้เรียนออกจากห้องเรียนไปที่พูดภาษาไทยตลอด จึงทำให้นักเรียนมีโอกาสดูฝึกฝนน้อย

ทางด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญคือ ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย และการมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวของผู้เรียนก็มีส่วนสำคัญในการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งสื่อที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษานั้น คือ การได้พบเจอกับเจ้าของภาษา แต่เนื่องจากชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติที่จะมาพูดคุยได้นั้นก็ทำก่อให้เกิดความไม่คุ้นเคยในการใช้ภาษาและไม่ได้ฝึกฝนทักษะต่าง ๆ สื่อสารมวลชนก็มีผลต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเหมือนกัน เพราะในปัจจุบันสื่อสารมวลชนที่เป็นวิทยุโทรทัศน์ก็มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้เป็นอย่างมาก แต่รายการต่าง ๆ ของสื่อสารมวลชนที่เป็นวิทยุและโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษนั้นมีน้อยมาก ในการช่วยในการฝึกทักษะต่าง ๆ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ นิรมล ศตวุฒิ (2532, หน้า 126-128) กล่าวว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่สามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษที่เจ้าของภาษาใช้ในชีวิตประจำวันได้ เพราะนักเรียนไม่คุ้นเคยกับพูดและการฟัง เนื่องจากความเคยชินกับการสอนภาษาอังกฤษของครูในห้องเรียนที่มักจะพูดช้า ๆ และชัดเจน ใช้ประโยคและใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้อยู่แล้ว แต่การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปผู้พูดมักจะพูดเร็วกว่าครูที่พูดในห้องเรียน และ รูบิน (Rubin, 1975, pp. 42-44 อ้างถึงใน ธีรพงศ์ แก่นอินทร์, 2532, หน้า 34-35) พบว่า ผู้เรียนภาษาที่ดี (Good Language Learner) นั้นจะหาและสร้างโอกาสฝึกฝนภาษาเสมอ เช่น ดูภาพยนตร์ ดูทีวี หรือฟังวิทยุเป็นภาษาต่างประเทศ ในขณะที่ คนที่เรียนภาษาได้ไม่ดี (Poorer Learner) มักไม่ค่อยได้ทำ

2. คุณลักษณะที่เป็นสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ทางด้านผู้เรียน ที่สำคัญคือ นักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษ, การไม่มีโอกาสได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน, ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ และ ความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่ง นักเรียนไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษนั้นเนื่องมาจากการขาดความมั่นใจและกลัวว่าจะพูดไม่ถูกต้อง การไม่มีโอกาสที่ได้ใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน เกิดมาจากชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติอาศัยทำให้ผู้เรียนไม่สามารถใช้โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้ และในโรงเรียนไม่มีการใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ นิรมล ศตวุฒิ (2532, หน้า 126-128) กล่าวว่า สาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศไม่สามารถฟังและพูดภาษาอังกฤษที่เจ้าของ

ภาษาในชีวิตประจำวันได้ เพราะนักเรียนไม่คุ้นเคยกับพูดและการฟัง เนื่องจากความเคยชินกับการสอนภาษาอังกฤษของครูในห้องเรียนที่มักจะพูดซ้ำ ๆ และชัดเจน ใช้ประโยคและใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้แล้ว แต่การใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันโดยทั่วไปผู้พูดมักจะพูดเร็วกว่าครูที่พูดในห้องเรียน และขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ และ ความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ เกิดจากที่ผู้เรียนรู้สึกไม่มีแรงจูงใจในการเรียน ทำให้เกิดความเบื่อหน่ายและไม่สนใจเรียน ไม่มีความมานะพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ เนื่องมาจากการเรียนไม่รู้เรื่อง เมื่อเรียนไม่รู้เรื่อง รู้สึกว่ายาก ไม่เข้าใจ ก็ขาดความพยายามในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม ซึ่งสอดคล้องกับ

ทางด้านผู้สอน ที่สำคัญคือ ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาไม่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษจึงส่งผลให้นักเรียนมีพื้นฐานที่ไม่ดี ภาระงานของผู้สอนนอกเหนือจากการมีสอนมากเกินไป และการไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษาบางท่านไม่ได้จบมาทางด้านภาษาอังกฤษโดยตรงแล้วต้องทำการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ เมื่อไม่มีความสามารถที่เพียงพอ ก็ทำให้เกิดการถ่ายทอดวิชาความรู้ด้านภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียนได้ดีเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับ พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2537, หน้า 2-4) ได้กล่าวถึงปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ด้านครู ไว้ว่า ครูบางคนมีความรู้ไม่เพียงพอ เพราะไม่ได้เรียนหรือฝึกฝนมาโดยตรง การออกเสียงก็อาจไม่ถูกต้อง บางครั้งไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษกับนักเรียน ภาระงานของผู้สอนนอกเหนือจากการมีสอนมากเกินไป ภาระงานของครูผู้สอนนอกเหนือจากการสอนมีมาก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของงานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ฯ, งานเวรตามช่วงเวลาต่าง ๆ และงานอันเกี่ยวกับชุมชน ทำให้ผู้สอนไม่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนและหรือศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม การไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนของครูผู้สอนนั้น อาจส่งผลต่อแรงจูงใจของผู้เรียนและผู้เรียนในห้องอาจมีการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ อาจช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นซึ่งสอดคล้องกับ เตือนใจ แก้ว โอกาส (2530, หน้า 278-331) พบว่าครูผู้สอนภาษาอังกฤษมีภารกิจอื่น ๆ เช่น เป็นเจ้าหน้าที่งานอื่น ๆ ของโรงเรียน ปฏิบัติงานของกลุ่มโรงเรียน ทำให้ครูไม่มีเวลาเตรียมการสอนและจัดทำสื่อการสอน จึงเกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ และ พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2537, หน้า 78-87) ที่กล่าวว่า ผู้สอนไม่ควรยึดวิธีการสอนวิธีใดวิธีหนึ่ง ควรทำการทดลองใช้หลาย ๆ วิธีผสมผสานกัน และมีเทคนิคในการสอนหลายรูปแบบ และ จิตกรานนท์ ศรีสุธรรม (2538, หน้า 19-20) ได้กล่าวว่า ครูผู้สอนไม่ควรยึดแบบเรียนมากเกินไป ควรรู้จักใช้วัสดุที่มีอยู่แล้วในชีวิตจริงมาช่วยในการสอนบ้าง เพื่อที่นักเรียนจะได้เห็นลักษณะของการใช้ภาษาอังกฤษที่แท้จริง

ทางด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน ที่สำคัญคือ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อยเกินไป นโยบายของโรงเรียนต่อการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย และไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ นโยบายของโรงเรียนต่อการสนับสนุนการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อความต้องการของทางกลุ่มสาระวิชาฯ อีกทั้งสื่อที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษที่มีคุณภาพที่ดีนั้นก็มีความที่ค่อนข้างแพง และบางโรงเรียนยังไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษา สอดคล้องกับ ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522, หน้า 74-78) กล่าวว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดห้องปฏิบัติการทางภาษาและยังขาดอุปกรณ์การสอนอื่นทดแทนห้องปฏิบัติการทางภาษาได้ รวมทั้งผู้บริหารในบางโรงเรียนยังไม่เข้าใจหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษดี และไม่ให้ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ทางภาษามีการฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย และไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ เนื่องจากชั่วโมงในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษต่อสัปดาห์มีน้อยและต้องทำการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเตรียมตัวในการสอบเข้ามหาวิทยาลัย ทำให้เวลาในการฝึกทักษะภายในห้องเรียนมีไม่เพียงพอ ทำให้นักเรียนไม่มีการฝึกทักษะทั้ง 4 ทักษะได้ อีกทั้งช่วงเวลาในการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียนก็ไม่เพียงพอ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ดวงเดือน แสงชัย (2533, หน้า 2-3) ที่กล่าวว่า นักเรียนมีโอกาฝึกทักษะทางภาษาอังกฤษเฉพาะในชั่วโมงเรียนเท่านั้น

ทางด้านสิ่งแวดลอม ที่สำคัญคือ การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย การมีสื่อที่เป็นภาษาอังกฤษไม่เพียงพอ และการมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย สื่อมีความจำเป็นอย่างมากในการเรียนรู้ แต่สื่อที่มีอยู่ในปัจจุบันทั้งรายการทางวิทยุและโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษนั้นมีจำนวนที่น้อย และสื่อเป็นภาษาอังกฤษที่ดีก็มีราคาแพงหรือครูผู้สอนมีภาระงานทำให้ไม่มีเวลาในการจัดหาสื่อการสอนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ทิพวัลย์ มาแสง (2532, หน้า 3-5) กล่าวถึงปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับแบบเรียนและสื่อต่าง ๆ ว่า งบประมาณในการจัดหาจัดซื้อไม่เพียงพอ หรือไม่มี และสอดคล้องกับ พันธ์ หันนาคินทร์ (2529, หน้า 68-72) ได้กล่าวว่าผู้บริหารเป็นผู้ควบคุมโรงเรียน ผู้บริหารจึงต้องมีความรอบรู้งานวิชาการและจะต้องมีความรับผิดชอบงานวิชาการที่สำคัญ ๆ ดังนี้ งานที่เกี่ยวข้องกับครู นักเรียน งานด้านจัด โปรแกรมการเรียนการสอน งานด้านการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์การสอน และเทคโนโลยีทางการศึกษาและงานเกี่ยวกับบุคลากรด้านการสอน

3. จากอันดับความสำคัญขององค์ประกอบ กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน ที่สำคัญมี 8 องค์ประกอบ เจตคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษและความคาดหวังในตัวเอง เจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ความกลัวการผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ

สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน การฝึกทักษะ ความวิตกกังวลและความเครียด การใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ความสนใจของนักเรียนและปริมาณของการบ้าน จะเห็นได้ว่า องค์ประกอบด้านเจตคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษ และความคาดหวังในตัวเอง ที่เป็นอันดับที่ 1 นั้น เป็นองค์ประกอบที่ระบุดังกล่าวตัวแปรด้านผู้เรียน แสดงว่าตัวแปรที่ตั้งไว้ 4 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตร และกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสิ่งแวดล้อมนั้นในด้านผู้เรียน เป็นตัวแปรที่มีองค์ประกอบของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี เนื่องจากผู้เรียนมีเจตคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษและความคาดหวังในตนเองนั้น เมื่อผู้เรียนมีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ ไม่ดี ก็ทำให้เกิดความรู้สึกที่ไม่อยากเรียน ไม่ชอบ ภาษาอังกฤษ ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน และเมื่อไม่มีความคาดหวังในตนเองก็ไม่เกิดแรงจูงใจในการเรียน ภาษาอังกฤษ

4. พบการวิจัยครั้งนี้พบว่า องค์ประกอบของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียน มี 8 องค์ประกอบที่สามารถอธิบายองค์ประกอบได้ดังนี้

4.1 องค์ประกอบที่ 1 เจตคติของผู้เรียนต่อภาษาอังกฤษ และความคาดหวังในตัวเอง ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษ รู้สึกว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าเบื่อ และรู้สึกไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ จะพบว่าเป็นเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษทั้งสิ้น เนื่องมาจากการเรียนในครั้งแรกมีประสบการณ์ที่ไม่ดี ผู้สอนอาจจะสอนแล้วไม่เข้าใจ ผู้เรียนเรียนไม่รู้เรื่อง เลยรู้สึกเบื่อหน่าย หรืออาจจะถูกดูว่ากล่าวทำไมได้ก็เลยรู้สึกไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับการเกิดเจตคติ (Allport, 1967, p. 9 อ้างถึงใน ทิพวัน ถิธดำ, 2533, หน้า 14) ประสบการณ์ที่ได้รับจากเดิมอย่างรุนแรงในด้านดีและไม่ดี ก็มักจะมีเจตคติที่ดีหรือไม่ดีไปด้วย และ เตือนใจ แก้วโอภาส (2530, หน้า 278-331) กล่าวว่าถ้าหากนักเรียนขาดเจตคติที่ดีต่อการเรียนแล้วนั้น ก็จะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนได้อย่างแน่นอน

4.2 องค์ประกอบที่ 2 เจตคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ผู้สอนเคร่งเครียด ผู้สอนดุ และ ผู้สอนบังคับให้พูดภาษาอังกฤษ จะพบว่าผู้สอนมีบุคลิกภาพที่เคร่งเครียด ดุ ทำให้เกิดเจตคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอนไม่อยากเรียน ควรทำตัวเป็นกันเองกับนักเรียน เพื่อให้นักเรียนรู้สึกไม่เครียดในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ พิศรวัลย์ โกวิทวาทิ (2537, หน้า 17-18) ได้ว่าครูผู้สอนควรมีอารมณ์ขันเพื่อช่วยให้บรรยากาศในห้องเรียนน่าเรียนยิ่งขึ้น เพราะภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ไม่ใช่ภาษาของเรา ครูจึงไม่ควรเคร่งเครียดมากเกินไป และการบังคับให้พูดภาษาอังกฤษทำให้นักเรียนรู้สึกเกร็งเกิดความเครียดจากพฤติกรรม การสอนของครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับสาเหตุความเครียด (อัมพล สุอำพัน, 2533, หน้า 91-93) คือ

สาเหตุความเครียดที่เกิดจากด้านจิตใจ กล่าวคือ มีความคับข้องใจ รู้สึกไม่พอใจ โกรธ ถูกบีบคั้น ให้เสียชื่อเสียง เสี่ยงความภาคภูมิใจ

4.3 องค์ประกอบที่ 3 ความกลัวการผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ กลัวการพูดผิด กลัวการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ และไม่กล้าพูดภาษาอังกฤษจะพบว่าผู้เรียนมีความกลัวในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องมาจากการสื่อสารกลัวในการพูด กลัวพูดผิดไวยากรณ์ กลัวการพูดคำศัพท์ผิด ซึ่งผู้เรียนอยู่ในช่วงวัยรุ่นทำให้รู้สึกเกิดความอับอาย ถ้าพูดภาษาอังกฤษแล้วพูดผิดขึ้นมา ซึ่งสอดคล้องกับ รังสรรค์ โฉมยา (2548, หน้า 8) กล่าวว่าไว้ว่า เด็กวัยรุ่นมีความกลัวเมื่อคิดว่าจะไม่ได้รับการยอมรับ ยกย่องจากสังคม ซึ่งก่อให้เกิดความกังวลใจตามมาอันเนื่องจากความกลัวในเรื่องต่าง ๆ

4.4 องค์ประกอบที่ 4 สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย การมีรายการโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย และ ชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ จะพบว่า รายการวิทยุและโทรทัศน์ที่เป็นภาษาอังกฤษมีน้อย ซึ่งทำให้โอกาสในการที่ผู้เรียนได้ฝึกทักษะของภาษาอังกฤษมีน้อย และบางพื้นที่ไม่มีชาวต่างชาติในชุมชน ทำให้ผู้เรียน ไม่เกิดความคุ้นเคยและขาดโอกาสในการฝึกทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ รูบิน (Rubin, 1975, pp. 42-44 อ้างถึงใน รังสรรค์ แก่นอินทร์, 2532, หน้า 34-35) พบว่า ผู้เรียนภาษาที่ดี (Good Language Learner) นั้นจะหาและสร้างโอกาสฝึกฝนภาษาเสมอ เช่น ดูภาพยนตร์ ดูทีวี หรือฟังวิทยุเป็นภาษาต่างประเทศ ในขณะที่คนที่เรียนภาษาได้ไม่ดี (Poorer Learner) มักไม่ค่อยได้ทำ

4.5 องค์ประกอบที่ 5 การฝึกทักษะ ตัวแปรที่สำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การฝึกทักษะในคาบเรียนน้อย และ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย จะพบว่าเวลาในการฝึกทักษะของผู้เรียนทั้งในและนอกคาบเรียนมีไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่มีทักษะที่ต่อฝึกฝน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

4.6 องค์ประกอบที่ 6 ความเครียดและวิตกกังวล ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ความวิตกกังวลจากการบ้านหรืองานที่ได้รับ มอบหมายในวิชาภาษาอังกฤษ ความเครียดที่เกิดจากผู้ปกครอง และทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ จะพบว่าผู้เรียนมีความเครียด ความวิตกกังวลอันเนื่องมาจากการบ้านที่ได้รับมอบหมาย การให้คะแนน รวมทั้งเกิดจากความคาดหวังของผู้ปกครองที่มีต่อตัวผู้เรียน การทำการบ้านที่ได้รับมอบหมายไม่ได้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดและกดดันได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ลักษณะ สรวิวัฒน์ (2530, หน้า 174 อ้างถึงใน รพีพรรณ พานิช, 2545, หน้า 5) ที่กล่าวว่าไว้ว่า ความเครียดเป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นจากการสะสมความกดดันต่าง ๆ ไว้ในร่างกายและจิตใจในปริมาณพอสมควร และถ้าแดงออกมาเป็นอาการตึงเครียดให้เห็น และ วิทยา นาควัชร

(2527, หน้า 175-180, 264) กล่าวว่า ความคาดหวังที่พ่อแม่มีต่อลูกจนกลายเป็นความคาดหวังที่สูงมากต่อลูก ทั้งการดูค่า ว่ากล่าวตักเตือน ประชด ลงโทษ ชมเชย เป็นต้น ทำให้ลูกรู้สึกกดดัน เครียด ต่อการทำตามความคาดหวัง ทำให้เกิดความทุกข์ว่าทำไมไม่ได้ตามที่พ่อแม่คาดหวัง

4.7 องค์ประกอบที่ 7 การใช้ภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน และโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา จะพบว่าการมีโอกาสนั้นมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะของตัวผู้เรียนและความกล้าในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน แต่ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่ำนั้น จะพยายามหลีกเลี่ยงที่จะเข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน ซึ่งในการเข้าร่วมกิจกรรมนั้นจะมีส่วนช่วยในการฝึกทักษะทั้ง 4 ด้านในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971, pp. 103-115) กล่าวว่า การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสได้ใช้ภาษาในห้องเรียน เพื่อจุดมุ่งหมายเฉพาะ และการได้มีโอกาสใช้ภาษากับเจ้าของภาษาในห้องเรียน องค์ประกอบดังกล่าวมีผลต่อการเรียนการสอนมาก เพราะถ้านักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาที่เรียนนอกห้องเรียน การเรียนภาษาก็ได้ผล

4.8 องค์ประกอบที่ 8 ความสนใจและปริมาณของการบ้าน ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ผู้สอนให้การบ้านในปริมาณที่มาก และ ให้ความสนใจต่อการบ้านวิชาอื่นมากกว่า จะพบว่า การที่ผู้สอนให้การบ้านที่มากทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกไม่อยากทำ และถ้าวิชาในมีคะแนนของการบ้านผู้เรียนจะให้ความสนใจมากกว่า

5. จากอันดับความสำคัญขององค์ประกอบ กล่าวไว้ว่าองค์ประกอบของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู ที่สำคัญมี 6 องค์ประกอบ พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษและพื้นฐานความรู้เดิม สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและสื่อที่ใช้ กิจกรรมการเรียนการสอนนอกชั้นเรียน โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ และจำนวนชั่วโมงในการสอน จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบด้านพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษและพื้นฐานความรู้เดิม ที่เป็นอันดับที่ 1 นั้นเป็นองค์ประกอบที่ระบุถึงตัวแปรด้านผู้เรียน แสดงว่าตัวแปรที่ตั้งไว้ 4 ด้าน คือ ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสิ่งแวดล้อมนั้นในด้านผู้เรียนนั้นในด้านผู้เรียน เป็นตัวแปรที่มีองค์ประกอบของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี เนื่องจากผู้เรียนมีความกลัวการผิดพลาดและเจตคติในการเรียนภาษาอังกฤษ นั้น เมื่อผู้เรียนมีความกลัวความผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษไม่ดี ก็ทำให้เกิดความรู้สึกไม่กล้าพูด ไม่อยากเรียน ไม่ชอบ ภาษาอังกฤษ ไม่มีแรงจูงใจในการเรียน

6. พบการวิจัยครั้งนี้พบว่า องค์ประกอบของสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นครู มี 6 องค์ประกอบที่สามารถอธิบายองค์ประกอบได้ดังนี้

6.1 องค์ประกอบที่ 1 พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษและพื้นฐานความรู้เดิม ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ความเกียจคร้านในการเรียนภาษาอังกฤษ, ขาดความพยายามในการเรียนภาษาอังกฤษ และไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษส่วนหนึ่งที่สำคัญเกิดจากความเกียจคร้าน การขาดความพยายามในการเรียนของนักเรียน รวมทั้งการไม่ตั้งใจเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นจะทำให้ผู้เรียนมีความพยายามและไม่เกียจที่จะเรียนนั้น เกิดจากเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1970, pp. 103-115) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ กล่าวถึงองค์ประกอบเกี่ยวกับตัวผู้เรียนในเรื่องความมานะพยายามของผู้เรียน ว่า การที่ผู้เรียนจะเกิดความมานะพยายามที่จะเรียนภาษาต่างประเทศนั้นขึ้นอยู่กับ ความต้องการผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนทัศนคติของผู้เรียนต่อครูผู้สอน ความสนใจในภาษาต่างประเทศที่เรียน ความรู้สึกรักต่อวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต่างประเทศที่เรียน และความรู้สึกเป็นปรีกฤษ (Anomie) ต่อวัฒนธรรม และการแก้ปัญหาด้านวัฒนธรรมของภาษาเดิม แต่ผู้เรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำนั้น ความต้องการผลสำเร็จที่เกิดขึ้นจากการเรียนเลยผู้เรียนคิดเพียงขอให้สอบผ่านเท่านั้น และยังมีเจตคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอนและยังไม่สนใจในภาษาต่างประเทศที่เรียน

6.2 องค์ประกอบที่ 2 สิ่งแวดล้อมรอบตัวผู้เรียน ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การมีรายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษน้อย, คิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ และชุมชนที่อยู่อาศัยไม่มีชาวต่างชาติ และ จะพบว่ารายการวิทยุที่เป็นภาษาอังกฤษในปัจจุบันมีอยู่น้อย เนื่องจากรายการวิทยุในประเทศไทยส่วนใหญ่มีแต่รายการที่เป็นภาษาไทย ทำให้นักเรียนไม่สามารถฝึกทักษะการฟังได้ และ โรงเรียนที่ตั้งอยู่ไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวหรือตัวอำเภอเมืองรวมทั้งแหล่งชุมชนที่อยู่อาศัยของนักเรียน ไม่มีชาวต่างชาติอาศัยอยู่เลย ทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ในการฝึกทักษะการฟังและการพูด รวมทั้งไม่ได้ฝึกความกล้าในการพูดคุยกับเจ้าของภาษา ซึ่งสอดคล้องกับ รูบิน (Rubin, 1975, p. 42-44 อ้างถึงใน ชีรพงศ์ แก่นอินทร์, 2532, หน้า 34-35) พบว่า ผู้เรียนภาษาที่ดี (Good Language Learner) นั้นจะหาและสร้างโอกาสฝึกฝนภาษาเสมอ เช่น ดูภาพยนตร์ ดูทีวี หรือ ฟังวิทยุเป็นภาษาต่างประเทศ ในขณะที่ คนที่เรียนภาษาได้ไม่ดี (Poorer Learner) มักไม่ค่อยได้ทำ และเจตคติที่นักเรียนคิดว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาแม่ ทำให้นักเรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียนเพราะไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ จาโคโบวิทส์ (Jakobovits, 1971,

pp. 103-115) กล่าวว่า การที่นักเรียนมีความยึดมั่นในภาษาของตนมากเกินไป โดยไม่ยอมรับภาษาใหม่ การเรียนก็ไม่ได้ผล

6.3 องค์ประกอบที่ 3 เจตคติต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษและสื่อที่ใช้ ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน, ขาดเวลาในการเตรียมแผนการสอน และ ทักษะไม่ดีต่อครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ จะพบว่าครูผู้สอนไม่ใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน ซึ่งการที่ครูสอนโดยการเขียนบนกระดานคำเพียงอย่างเดียวทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน รวมทั้งสื่อการสอนไม่เพียงพอต่อการใช้งานของครู และครูผู้สอนจะต้องสอนเนื้อหาวิชาที่มากเกินไป ซึ่งในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษนอกทำให้ครูผู้สอนไม่สามารถใช้สื่อการสอนได้ซึ่งสอดคล้องกับ สุไร พงษ์ทองเจริญ (2525, หน้า 189-190) กล่าวว่า ความสำเร็จของสื่อการเรียนการสอนไว้ว่าสื่อการสอนจะช่วยการอธิบายของครู ให้ครูเสียเวลาน้อยลง แต่ได้ประโยชน์มากขึ้น จากการได้ฟัง พูด และเห็นทำให้บทเรียนมีความหมายมากขึ้น นอกจากนี้สื่อยังเป็นสิ่งสร้างความสนใจของเด็ก และส่งเสริมให้เด็กมีกิจกรรม และยังขาดเวลาในการเตรียมแผนการสอนเนื่องจากภาระงานที่ค่อนข้างเยอะ ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522, หน้า 74-76) ที่กล่าวถึงปัญหาเกี่ยวกับตัวครูว่า ครูขาดความพร้อมที่จะสอน ไม่มีการเตรียมบทเรียน อาจเป็นเพราะครูมีชั่วโมงสอนมากเกินไป หรือเป็นเพราะครูต้องการความสะดวกสบายในการสอน เคยสอนมาอย่างไก็ใช้อย่างนั้นตลอด ไม่มีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับนักเรียนที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ รวมทั้งครูผู้สอนมีความคิดเห็นว่าสาเหตุของความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษนั้นผู้เรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อครูผู้สอน เนื่องมาจากพฤติกรรมการสอน หรือบุคลิกภาพของครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีวิชัย สุวรรณกิตติ (2522, หน้า 74-76) กล่าวว่า ครูผู้สอนขาดการใช้จิตวิทยาในการสอน ทำให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อทั้งครูผู้สอน และต่อวิชาภาษาอังกฤษด้วย

6.4 องค์ประกอบที่ 4 กิจกรรมการเรียนการสอนนอกชั้นเรียน ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ ไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนที่เพียงพอ และ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนมีน้อย จะพบว่าไม่มีกิจกรรมนอกชั้นเรียน และ โอกาสในการฝึกทักษะนอกเวลาเรียนของนักเรียนมีน้อย เนื่องจากทางโรงเรียนไม่ได้จัดกิจกรรมในวิชาภาษาอังกฤษไม่เพียงพอต่อการฝึกฝนทักษะของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุพัฒน์ สุกลมลสันต์ และกันหาทิพย์ สิงห์เนติ (2537, หน้า 103) มีความคิดเห็นว่า กิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

6.5 องค์ประกอบที่ 5 โอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษ ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ การไม่เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียน และ ไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา จะพบว่าเมื่อผู้เรียนขาดไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมภาษาอังกฤษนอก

ชั้นเรียนและไม่มีโอกาสในการใช้ภาษาอังกฤษกับเจ้าของภาษา ทำให้ผู้เรียนขาดการฝึกทักษะและขาดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการวิจัยของ อัล-คาร์นิ (Al-Karni, 1987, p. 3248-A) ที่พบว่าการร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรในระดับมัธยมศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับมัธยมศึกษา และ ซิลเวอร์ส (Silvers, 1982, pp. 29-33) ที่กล่าวว่าสิ่งที่มักจะถูกลืมมองข้ามไปก็คือ การเรียนรู้ที่แท้จริงนั้นจะเกิดขึ้นได้เมื่อผู้เรียนได้เข้าร่วมกิจกรรมซึ่งช่วยให้มีโอกาใช้สิ่งที่ได้ฝึกฝนมา

6.6 องค์ประกอบที่ 6 จำนวนชั่วโมงในการสอน ตัวแปรสำคัญที่บรรยายองค์ประกอบนี้ คือ จำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอในการเรียนการสอนจะพบว่าจำนวนชั่วโมงในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษไม่เพียงพอในการเรียนการสอน ในชั่วโมงการเรียนการสอนต่อสัปดาห์ไม่เพียงพอต่อเนื้อหาที่มีมาก และผู้สอนต้องทำการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่ครอบคลุมสำหรับการใช้สอบเข้ามหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะความคิดเห็น ซึ่งเป็นผลเนื่องมาจากการวิจัย ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ทางโรงเรียนและครูผู้สอน ควรจัดหาสื่อเป็นภาษาอังกฤษ และสนับสนุนให้ผู้เรียนได้ดูหรือฟังรายการที่เป็นภาษาอังกฤษให้มากขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรทำตัวเป็นกันเองกับผู้เรียน ไม่เคร่งเครียด หรือดุดมเกินไป ไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนพูดภาษาอังกฤษหรือดำหน้อย่างรุนแรงเมื่อผู้เรียนไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ เพราะจะทำให้ผู้เรียนเกิดความเครียดและมีเจตคติที่ไม่ดีต่อภาษาอังกฤษและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ

1.3 ครูผู้สอนควรพูดคุยและสร้างความรู้สึกแก่นักเรียนคนอื่นว่าการพูดภาษาอังกฤษผิด หรือไม่ถูกต้องไม่ใช่สิ่งที่ผิด รวมทั้งครูผู้สอนแก้ไขคำพูดหรือประโยคที่ผิดให้ถูกต้อง โดยไม่ให้ผู้เรียนรู้สึกอับอาย หรือรู้สึกผิดที่ไม่สามารถสื่อสารได้

1.4 ครูผู้สอนไม่ควรสร้างแรงกดดันให้แก่ผู้เรียน ทั้งการจัดการเรียนการสอน และงานที่มอบหมายให้ผู้เรียนทำ

1.5 ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรม หรือ มอบหมายงานที่ทำให้ได้พบปะพูดคุยกับเจ้าของภาษา จัดกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษ หรือ สนทนาเป็นภาษาอังกฤษด้วยประโยคง่าย ๆ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนในภาษาอังกฤษ กับระดับชั้นอื่น เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับมีสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษอื่นอีกหรือไม่

2.2 ควรศึกษาองค์ประกอบสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มเติม เช่น ด้านการบริหาร ด้านการวัดผลประเมินผล และด้านครอบครัว เนื่องจากผู้วิจัยได้สอบถามเพียง ด้านผู้เรียน ด้านผู้สอน ด้านหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนการสอน และด้านสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริม และพัฒนาการเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้เหมาะสมต่อไป

2.3 ควรทำการวิจัยสาเหตุความล้มเหลวในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา จังหวัดชลบุรี โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหาร โรงเรียน เนื่องจากในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำ และครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อไป